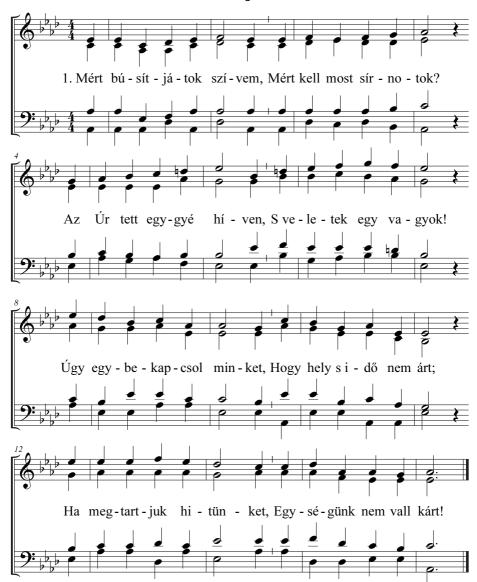
155. Mért búsítjátok szívem...

(D.285)

- 3. Bár szólunk fájó szívvel: Te mégy, mi maradunk, De a Krisztus testében Mi egy-egy tag vagyunk; Azt mondjuk, hogy elválunk, S még egyszer köszöntünk, Pedig egy úton járunk, Egy irányba megyünk.
- 4. Ó, mért ejtsünk most könnyet, És búsak mért legyünk? Hisz ismerjük az Egyet, Akivel mind megyünk; Ki minket szent kezével Egy legelőn vezet, S egy hazába vezérel Az egy úton minket.
- 5. A válás életünket Most ne keserítse; Az Istennel szívünket A frigy egyesítse! Mert Őt szívünkbe zártuk, Mint drága kincsünket, Ha most búcsút is mondunk, Ne fájjon szívünknek!